

308. Ó, ne félj, ne rettegj

„Ó, ne félj, ne ret - tegj, én ve - led va -

gyok!” - Ím, e szó u - tam - ra

csil - lag-ként ra - gyog. Fel - hők közt mint

nap - fény, úgy tör át sza - vad:

„Nem hagy el Meg - vál - tód,

so - ha - sem le - szel ma - gad.”

Nem, so-ha ma - gam, nem, so-ha ma -

gam, Az Úr így í - gér - te ezt meg,

1.
So - ha nem le - szek ma - gam._____

2.
So - ha nem le - szek ma - gam._____

2. Liljom elhervadhat és a rózsaszál, Napfény elborulhat, ám egy bizton áll: Jézus, éltem üdve, én napsugaram, El nem fordul tőlem, soha nem leszek magam.

Nem, soha magam...

3. És utam sötét bár s környez sok veszély, Hangját egyre hallom: „Gyermekek, ne félj!” S majd ha fönn a mennyben meglátom Uram, Ujjongva kiáltom: „Nem, Ő nem hagyott magam!”

Nem, soha magam...

*Eliza Edmunds Hewitt (1851–1920) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*